

„Magasságos,
Te tudod: nehéz ez az apaság,
Amit az én szegény vállamra tettél.
Apja volnék, – és mégsem az vagyok.
Ez a gyermek... ha szemébe tekintek,
Benne ragyognak nap, hold, csillagok.
Anyja szemei s a Te szemeid,
Istenem, a Te szemeid azok.
(Reményik Sándor: József, az ács, az Istennel beszél, részlet)

Varga Tarczíusz ikonfestő- képzőművész szakmai vezetésével, harmadik alkalommal került megrendezésre, a mára már hagyományosnak mondható ikonfestő- lelkigyakorlatos tábor, a budapesti Horváth Mihály téri Szent József Plébánián, 2019. júl. 29. és aug. 04. között. Az egy hetes nyári kurzuson állandó jelenléttel tízen festettünk (Celuskáné Csepregi Alícia, Feldhoffer Mária, Kállai Rita, Magyar Judit, Pissinos Csilla, Schusztner Margit, Soós Angyalka, Sziágyi Terézia, Szoták Heni, Bertha Theodóra), de szinte minden nap érkeztek hozzánk egy ölelésre, beszélgetésre olyan kedves testvérek, akik az elmúlt években vettek részt Tarczíusz mester valamelyik tanfolyamán.

Az idei téma Szent József- és kis Jézusnak az ikonok világában betöltött ábrázolási hagyományai és egyházi tanítása volt. Szent Józsefre Isten azt a felelősségteljes feladatot bízta, hogy kezébe adta Máriát és Jézust, hogy élete végéig gyámolítsa, védelmezze, óvja őket. József tökéletes bizalommal és ráhagyatkozással mondott igent Istennek, életének egy olyan helyzetében, melynek a sok megpróbáltatás közepette kimenetelét nem ismerte. Szent József rendelkezett a szív tisztaságával, mert vallásos, jámbor, szent életű, kegyes, bátor férfi volt. Ábrázolásánál a kezében lévő fehér liliom ezt szimbolizálja. Isten tervei megvalósításához használni akarja az embert-, bennünket is- ezért példaként álljon előttünk Szent József alakja.

Az ikon festett Szentírás. Alkotás közben ecsetvonásainkon keresztül beszélgetünk Istennel és

egyre közelebb is kerülünk hozzá. Festünk „kívül”, ami a szemünkkel azonnal látható, és festünk „belül” is, ami csak később válik érzékelhetővé. A lecsendesedésben megláthatjuk lelkünk színeit, vonásait, bennük örömeinket és fájdalmainkat. Az imában átadjuk magunkat Istennek és Ő összeköti kezünket a szívünkkel, így lesz a részekből egy teljes egész.

A hét folyamán nagyon sok kérdés felmerült bennünk az ikonok ábrázolásaival, szimbólumaival, színhasználatával, szabályaival kapcsolatban. Tarzícius mester kifogyhatatlan, érdekes történeteinek keresztül vezetett be minket e különös világba, megismertette velünk az ikonográfiát, a teológiai tanításokat, és az ikonkészítés fázisait. A napi munka végén együtt mentünk át a templomba és vettünk részt a szentmisén.

Megfestett ikonom a tizenkét éves gyermek Jézust ábrázolja, amint apja nyakában ül, és áldó kezét földi édesapja és fölénk emeli, hív minket és bemutatja őt nekünk. Felhívja figyelmünket, hogy bátran kérjük Szent József közbenjárását mindennapi életünk alázatát és kitartást követelő helyzeteiben, hiszen életszentsége segít minket abban, hogy bátran támaszkodjunk a Mennyei Atya szeretetére és higgyünk minden ígéretében.

A lelkigyakorlatot záró vasárnapi szentmisén az általunk festett képek a megszentelés során váltak igazi ikonokká. Életem egy mély, meghatározó élményével gazdagodtam és most nincs más dolgom, mint kitenni az ikont otthonomba, örömmel feltekinteni rá és rajta keresztül az engem is személyesen szerető Istenre, aki a Szent József ikon festésén keresztül arra tanított, hogy bízzak Benne. Szent József példáján keresztül próbálom majd életemet átadni mind jobban Isten akaratának és nagyobb alázattal és engedelmességgel élni napról napra, ahogy ő tette. Tudom, hogy Szent József segít ebben, közbenjár majd értem és mindannyiunkért, akik támogatását kérjük.

(Bertha Theodóra)